(1,1) -7- 06-07.indd 16.07.2015 10:01:30

НЕТ ЧЕЛОВЕКА, НЕТ И ДЕЛА

20 декабря 2003 года Йозас Вайкшнис умирает. Причиной смерти врачи назвали разрыв сердца. Так и не дождался ветеран труда исполнения решения суда. Ушел в мир иной. Сердце не выдержало.

Ушлые «ребята» не побрезговали ничем и воспользовались даже этой ситуацией. Мол, потерпевшего уже нет – ушел в мир иной, теперь можно и пересмотреть уголовное дело. И, надо признать, им это удалось. Не будем акцентировать, какими путями они это сделали. Но факт остается фактом. Честно говоря, когда просматривала все эти документы, не верила своим глазам: черным по белому написано – «уголовное дело прекратить в связи с отсутствием в действиях Сторчак В.А и Кравчук В.Д. состава преступления». Подписал этот документ следователь Жовтневого райотдела милиции некий Андриевский. Датировано постановление 12 декабря 2005 года. А что самое примечательное, этим же следователем Андриевским еще 24 мая 2004 года, как свидетельствуют документы, было возбуждено уголовное дело в отношении уже покойного на то время Й. Вайкшниса по ст. 187 УК Украины («Разбой»). И в постановлении следователь признал покойника виновным, а ушлых «ребят» – Сторчака и Кравчука – потерпевшими. Со всеми этими «состряпанными» бумагами адвокат «потерпевших» пишет заявление в суд Центрального района с просьбой пересмотреть вступившее в законную силу еще 26 января 2001 года решение суда в связи со вновь открывшимися обстоятельствами.

Вдова Валентина Михайловна, когда пришла на судебное заседание и увидела эти документы, была ошеломлена. Женщина не могла понять, почему все эти «дела» творились втайне от нее, ведь она потерпевшая? Она вынуждена была обжаловать решения следователей-милиционеров в Жовтневом районном суде. Постановление следователя Андриевского было признано незаконным и отменено, а уголовное дело направлено на дополнительное расследование в райотдел милиции. И все опять пошло по накатанному правоохранителями замкнутому кругу.

ОШИБОЧКА ВЫШЛА...

В августа 2013 года Валентина Михайловна гостила у родственников пару недель. Когда в конце месяца пенсионерка приехала домой, то обнаружила письмо от Заводского отдела Государственной исполнительной службы. В нем черным по белому было написано, что у них в производстве находится исполнительный лист по ее делу о взыскании с Кравчука и Сторчака в солидарном порядке 5 тысяч гривен, эти деньги размещены на депозитном счете и перечислены в ее пользу. В последней строчке официального письма государственный исполнитель И. Олексенко просит Валентину Вайкшнис предоставить им банковские реквизиты для перечисления причитавшейся ей суммы.

Валентина Михайловна, наконец-то, вздохнула с облегчением и помчалась в исполнительную службу, предварительно зайдя в сберкассу для получения реквизитов пенсионной книжки. Каково же было ее удивление и разочарование, когда она узнала от государственного исполнителя, что денег для нее на счету нет.

Пришлось пенсионерке снова обивать пороги вышестоящих структур, чтобы узнать, куда же ушли предназначенные для нее деньги. Не прошло и полгода, а только лишь пять с половиной месяцев, и пожилая женщина получила ответ от начальника областного управления Государственной исполнительной службы Юрия Голотребчука, где чиновник на двух листах убористым текстом перечисляет все судебные решения по данному делу. А в заключение главный судебный пристав области констатирует, что их служба ОШИБОЧНО сообщила Валентине Михайловне о наличии на депозитном счете причитавшихся ей денег. Мол, ошибочка вышла. Заметьте, он даже не извинился перед пенсионеркой.

ПОСЛЕСЛОВИЕ

В общей сложности Валентина Михайловна Вайкшнис борется с ветряными мельницами правосудия уже 16 лет. Куда только не обращалась вдова с жалобами: в областную прокуратуру, в Генеральную, в Секретариат Президента Украины. И что характерно, сразу же после обращений дело немного сдвигалось с мертвой точки, постановление о прекращении уголовного дела отменялось прокурорами или судьями, направлялось в милицию на дополнительное расследование, то есть создавалась видимость расследования. Для проформы один раз даже вынесли выговор следователю милиции, который вел это дело. И снова пенсионерку пускали по замкнутому кругу. Следователи её не вызывали, не опрашивали, а только выдавали заранее заготовленные ответы многолетней давности, мол, в действиях подозреваемых Кравчука и Сторчака нет состава преступления.

Сегодня это «бородатое» уголовное дело с апреля 2015 года снова расследуется следственным отделом Жовтневой милиции. Валентина Вайкшнис подозревает, что дело опять хотят закрыть. К тому же районный процессуальный прокурор Илья Шкарлет на последней встрече ей прозрачно намекнул, мол, у «них» больше «плюсов», чем у нее. А по вопросу, когда же дело будет передано в суд, порекомендовал обратиться к главному районному следователю Сергею Клименко. Именно его очередное постановление о закрытии уголовного дела12 сентября 2014 года было отменено судом и отправлено на дальнейшее судебное расследование. До сих пор расследует.

На днях журналист «РП» вместе с потерпевшей и ее адвокатом побывал на приеме у начальника следственного отдела Жовтневого райотдела милиции Сергея Клименко.

– Я вас слушаю, – майор вежливо пригласил к разговору потерпевшую и ее адвоката. С журналистом общаться наотрез отказался.

На вопрос о сроках окончания расследования главный районный следователь порекомендовал обратиться к процессуальному прокурору Илье Шкарлету. Мол, как он скажет, так и будет...

Складывается впечатление, что правоохранители берут пожилую женщину на измор: футболят из одного конца города в другой. Для справки, прокуратура Жовтневого района расположена в Корабельном районе, а милиция – в Ленинском. Однако Валентина Михайловна – женщина принципиальная и сдаваться не собирается. Ради памяти мужа она намерена продолжать бороться за справедливость. С 2013 года ее документы находятся в Страсбурге, ожидая своей очереди в Европейском суде.

Нет сомнений, что там рассудят по закону. Только вот платить придется Украине. И причем немалые деньги.

■ ***Татьяна ФАБРИКОВА***

P.S. *Учитывая, что данное уголовное дело подследственно прокуратуре, эту публикацию редакция направляет в областную прокуратуру на реагирование. И надеется, что новый прокурор области Вячеслав Кривовяз сможет разорвать замкнутый круг, по которому семнадцатый год гоняют беззащитную пожилую женщину. Ну, а если у него не получится, будем обращаться в вышестоящие инстанции.*

ПАКЕТ ІЗ «СЮРПРИЗОМ»

На лаві підсудних – 50-річний мешканець села Троїцьке Новоодеського району Олександр Ключко. Його звинувачують у придбанні, зберіганні коноплі, а також у наданні приміщення для вживання особливо небезпечного наркотичного засобу. Однак рідні та адвокат підсудного в один голос запевняють, що чоловік не вживав заборонену речовину, а докази проти нього були сфабриковані. На чию сторону встане суд?

Невже підкинули?

«Мій брат працював на приватного підприємця, випасав на його фермі овець. У зміну він заступав через добу, проте взимку, коли була негода, Саша йшов на роботу у сьомій ранку, а додому приходив о десятій ранку наступної доби. Обідав і через кілька годин знову повертався на роботу», – розповідає Тетяна Ватаженко, рідна сестра підсудного. За словами жінки, грошей у її брата майже не було, зароблену копійку він намагався витратити на корисну справу: зорати та засіяти клаптик землі, відремонтувати сарай. Тетяна Яківна не приховує, що в молоді роки її брат мав проблеми з законом, але вже давно взявся за розум.

«Правоохоронці знайшли наркотики у яслах, під навісом, де влітку стоять телята. Тими днями дув сильний вітер, йшов сніг. А пакет, у якому нібито зберігалася наркотична речовина, був зовсім сухий. До того ж напередодні моя донька приходила годувати хворого пса, який ховався там від негоди. Ніякого пакета вона не бачила», – запевняє сестра підсудного.

Увечері 19 січня до оселі Олександра Ключка завітали двоє правоохоронців. Тетяна Яківна підійшла до них, щоб довідатися про ціль візиту та сповістити, що її брата зараз немає вдома. У свою чергу, працівники міліції поцікавилися, коли господар повернеться, а дізнавшись, що той буде лише вранці, покинули подвір'я. Після цього жінка пішла до магазину, та, повертаючись назад, побачила, як у двір її брата зайшла сусідка Антоніна Омеленчук, яка щось тримала у руках, у супроводі незнайомого чоловіка.

«Вона іноді заходила до мого брата – щоб допомогти по господарству, тому я не надала цьому великого значення», – пояснює Тетяна Яківна.

Наступного дня О. Ключко повернувся з роботи і, як завжди, зайшов до сестри пообідати. Почувши, що загавкали собаки, чоловік пішов додому, щоб перевірити, хто прийшов, а Т. Ватаженко почала поратися по господарству. Оскільки її будинок знаходиться поряд із братовим, вона почула, як той з кимось розмовляє. Виявилося, що до нього знову навідалася сусідка А. Омеленчук зі своїм супутником. Тільки-но вони покинули подвір'я, як під'їхали кілька міліцейських машин. Із них вийшли правоохоронці та розпочали обшук домоволодіння.

«У процесі обшуку було виявлено та вилучено: з кімнати будинку – поліетиленовий пакет із насінням рослинного походження сіро-зеленого кольору, з підсобного приміщення – п'ять поліетиленових пакетів з речовиною рослинного походження сіро-зеленого кольору з характерними ознаками коноплі, з підсобного приміщення – один поліетиленовий мішок білого кольору з речовиною рослинного походження сіро-зеленого кольору, яка, відповідно до висновку експерта, є особливо небезпечним наркотичним засобом – канабісом. Його вага у висушеному стані становить 5058,953 г», – сказано в обвинувальному акті.

«Звідки у мого брата могли взятися гроші, щоб придбати наркотичну речовину, та ще й у такій кількості? У нього навіть на продукти не вистачало, тому й приходив до мене обідати і вечеряти. До того ж Сашко знав, що до нього мають приїхати працівники міліції. Якщо у нього навіть були пакети з наркотиками, невже він тримав би їх на видному місці, у своєму дворі?», – не розуміє Тетяна Яківна. На думку сестри, наркотики її братові підкинули.

Також у будинку О. Ключка працівники міліції знайшли недопалки від цигарок, в яких начебто знаходилася наркотична речовина. Проте навіть понятий, присутній при обшуку, заявив під час судового засідання, що речові докази були сфабриковані.

Крім того, правоохоронцями було встановлено, що О. Ключко, перебуваючи за місцем свого постійного мешкання, безоплатно надавав І. Віденко приміщення за місцем свого проживання для незаконного вживання особливо небезпечного наркотичного засобу – канабісу шляхом паління.

Слово – за служителями Феміди

На думку Тетяни Ватаженко, правоохоронці не дуже поспішали з розслідуванням. За два місяці навіть сусідів не допитали, хоча повинні були б зробити це в першу чергу. «Ми мешкаємо в маленькому селі, тут усі про все знають. Якби мій брат продавав наркотики чи вживав їх, односельчани б про це повідомили», – говорить сестра підсудного.

Зараз справа розглядається у Вознесенському міськрайонному суді колегією трьох суддів. Олександр Ключко обвинувачується у вчиненні особливо тяжкого кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 307 КК України («Незаконне придбання, зберігання наркотичних засобів у особливо великих розмірах з метою збуту»), а також кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 317 КК України («Організація місця для незаконного вживання наркотичних засобів, надавання приміщення з цією метою»). Уже відбулося шість судових засідань по даній справі, проте колегія суддів, зважаючи на наявні протиріччя, до сих пір не винесла рішення.

На одному із засідань свої свідчення надала сусідка А. Омеленчук, яка напередодні затримання приходила до підсудного додому. Проте Тетяна Ватаженко підозрює, що свідка «підставили», а кримінальна справа проти її брата шита білими нитками. На її думку, причиною тому міг стати недавній інцидент між ним та працівниками міліції.

«Будинок, у якому мешкає Олександр Ключко, розташований на околиці села, його двір неогороджений, тому потрапити туди й підкинути під навіс наркотичну речовину міг хто завгодно», – пояснює захисник підсудного Андрій Біленський. Також адвокат не розуміє, чому прокуратура взяла до уваги доволі заплутані показання головного свідка, який заявив, що бачив у підсудного вдома недопалок буцімто з коноплею, але було це не в січні, а... рік – півтора тому. На основі цих свідчень правоохоронці й отримали санкцію на проведення обшуку.

«Оскільки пакет із коноплею знайшли не в сараї, а під навісом, він би мав намокнути, адже в ті дні лютувала негода. Проте правоохоронці дістали сухий пакет. Виходить, що пролежав він там зовсім недовго, приблизно з ночі до ранку», – констатує Андрій Григорович.

У понеділок, 13 липня, відбулося ще одне засідання, на якому служителі Феміди мали сказати своє заключне слово. Проте винесення рішення було перенесено аж на кінець серпня. Тож залишається сподіватися, що врешті-решт справедливість візьме гору над злом та обманом, а ті, хто наважилися переступити рамки закону, отримають по заслугах.

■ ***Анна НІКУЛІНА***

P.S. *Редакція бере цю ситуацію під свій контроль. Про подальший розвиток подій читайте на сторінках «РП».*

Про підсумки розгляду звернень громадян Миколаївською облдержадміністрацією протягом січня-червня 2015 року

Забезпечення всебічного розгляду звернень громадян, порушених у них проблем, оперативне їх вирішення, задоволення законних прав та інтересів громадян є на сучасному етапі одним із пріоритетних завдань органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

Миколаївською облдержадміністрацією проведено аналіз стану надходження звернень та порушених у них питань протягом першого півріччя 2015 року.

Так, протягом січня-червня 2015 року своїм конституційним правом скористалися і надіслали до обласної державної адміністрації 1489 звернень (торік – 1170). На особистому та виїзних прийомах громадян в облдержадміністрації надійшло 147 звернень громадян.

Упродовж січня-червня 2015 року від мешканців Миколаївської області до облдержадміністрації надійшло через органи влади вищого рівня – Адміністрацію Президента України, Кабінет Міністрів України, Верховну Раду України, інші центральні органи виконавчої влади, пресу, від депутатів – 25 %, або 370 звернень, що на 34 звернення більше порівняно з аналогічним періодом 2014 року. Серед звернень громадян до облдержадміністрації 99 % становлять заяви (клопотання), 1 % – скарги. Колективних звернень – 11 % (торік – 11 %).

Більшість авторів звернень – пенсіонери (20 %). Від громадян, які мають встановлені законодавством пільги, – жінки, яким присвоєно почесне звання України «Мати-героїня», від багатодітних сімей надійшло 4 %. Від інвалідів Великої Вітчизняної війни, інвалідів війни, учасників бойових дій, учасників війни – 67 звернень, або 4 %.

Найбільше звернень – з питань аграрної політики і земельних відносин – 34,6 % від загальної кількості питань (за відповідний період 2014 року – 14,7 %).

Питання соціального захисту порушувалися в 9 % звернень (за відповідний період 2014 року – 10,5 %), передусім щодо підвищення розміру пенсії, надання матеріальної допомоги, оформлення і виплати різних видів соціальної допомоги, забезпечення пільгового санаторно-курортного лікування та автотранспортом, визначення соціального статусу.

За січень – червень 2015 року, порівняно з відповідним періодом минулого року, з 12,8 % до 10,3 % зменшилась частка звернень з питань житлової політики та з питань освіти, наукової, науково-технічної, інноваційної діяльності та інтелектуальної власності – з 3,5 % до 2,8 %.

Продовжує свою роботу при облдержадміністрації «Поштова скринька голови облдержадміністрації» для надання дієвої допомоги населенню області у вирішенні нагальних проблем. Нагадуємо адресу адміністративної будівлі Миколаївської облдержадміністрації: вул. Адміральська, 22.

Виконуючи вимоги Закону України «Про звернення громадян», Закону України «Про місцеві державні адміністрації», укази і розпорядження Президента України, постанови і розпорядження Кабінету Міністрів України, розпорядження голови облдержадміністрації, інші нормативно-правові акти, Миколаївська облдержадміністрація тримає на постійному контролі роботу щодо розгляду звернень громадян.

■ ***Відділ роботи із зверненнями громадян апарату облдержадміністрації***